

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Zelotypia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A tiones, cupiditatesque, quibus implicari eos, distrahi, rapiq; necesse est. Angustius vero acus foramen, arctiorem arguit viam, quae ducit ad vitam, ut idem ait Adamantius. Denique Camelus ruminat quidem, sed solida est ungula, veluti plerique divitum cogitant quidem, agnoscuntque quid agendum, sed propter peccandi facilitatem occasionemque saepius oblatam, cum cruribus sint infirmioribus, iisque perplexis longe proclivius in libidines & reliqua vitia dilabuntur. Nam, ut prima ad Timoth. epist. Paulus ait, *Radix est omnium malorum cupiditas, raroq; divitia nisi cum injusti- Cap. 6. v. 10.* tia converuntur: tali, inquit Eucherius, administratione res ista capitur, tali custode servatur, adeo quaedam societas est pene etiam nominis duabus his rebus, vitiis & divitiis, unde olim nos ita lusus:

*De vitiis quod divitiis cumulentur apertum est,
Nomen idem vitiis divitiisque datum.*

Operæ pretium vero mihi videtur hoc loco, quod superius dissimulavimus, interpretationem Eucherii piam admodum subtexere dicti illius, *Liquantes culicem, Camelum autem deglutientes. Culex, Hattib. 23. 6. 24.* inquit ille: *suscipiendo vulnere, Camelus autem sponte se ad suscipienda onera inclinat.* Liquaverunt ergo Judæi culicem, cum una omnium succlamazione seditiosum latronem dimitti petierunt. Camelum autem glutierunt, cum eum qui ad suscipienda nostræ mortalitatis onera sponte descenderat, ut extingueretur, clamando pervicerunt.

ZELOTYPIA. CAP. XXXVI.

Sunt qui per Camelum zelotypiam significant: propterea quod animalia reliqua tempore quo rei Venereæ cupidine, vel rabie potius incitata gestiunt, in suum tantum genus ferociunt, ac favunt: Camelus autem in hominem etiam, atque in unum quodque aliud animal efferascit: & usque adeo sibi timet ab omnibus, ut solitudines petat, & id temporis ab omnium consortio dissepatus, solam foeminam assectetur.

REVERENTIA IN MATRES. CAP. XXXVII.

Illud etiam tam ad eruditionem, quam ad bonos mores plurimum facit, quod nonnulli per Camelum reverentiam in matres significari tradunt: is enim nunquam matrem supervenit suam: *Cameli reverentia in matrem.* quin etiam si quis cogat, ipse non patitur. Jam cum aliquando admistrarius non haberetur, curator pullum matri operæ admisit, qui dum coiret delapso operimento agnovit matrem, & quamvis coitum absolverit, memorem tamen commissi sceleris, paulo post ubi data est occasio, Camelarium mortu defixo interemit, quæ quidem piensissima modestia, cum sit camelis admodum familiaris, inde factum facile crediderim, quod olim nupturæ Camelis virginibus supplicabant. Quæ vero de Cameli erga matrem reverentia diximus, ex Aristotele sumpta sunt, quæ Avicennæ etiam assensu confirmantur. *Idem supra lib. 4.* Simile quoddam adversus matrem accidit Equo cuidam regis Scytharum, qui ut facinus expiaret, semetipsum præcipitem ex editissimo loco dedit, atque ita animam efflavit. Caterum non ita faciunt Equi omnes. Quin Aristoteles tunc perfectum esse argumentum dicit, cum parentes suam ineunt prolem: quod par crimen est cum eo, qui matrem tentat, ad quod Ovidiana Myrrha respexisse videtur, cum dixit,

Fit Equo sua familia conjux.

TRACTABILITAS. CAP. XXXVIII.

Est & illud inter hieroglyphica reponendum, quod per Camelum à puerulo rectum, mansuetudinem maxime tractabilem apte significarunt. Siquidem mansueti adeo sunt Cameli, atq; bilis tam expertes, ut vasta illa moles minimi cujusq; pueruli arbitrio gubernetur. Contra vero Equus, cum generoso sit animo ac præferoci, magna adversus Camelum afficitur antipathia, neque aspectum odoremve ejus ferre potest. Notum est, quod superius attingimus quid egerit Cyrus adversus validum Lydorum equitatum, cui suas copias impares suspicabatur: ingentem enim is Camelorum gregem ante pedites in acie prima statuit, factoque

